

Deze kleurentekening van Grote Bonte Spechten maakte Marius in 1991 op verzoek van Koos Dansen op basis van een eerder gemaakte, vrijwel identieke, pentekening..
Collectie: Koos Dansen.

31 JANUARI 1907 - 27 FEBRUARI 1998

In memoriam Marius Kolvoort

Op 27 februari 1998 overleed op 91-jarige leeftijd natuurillustrator Marius Kolvoort. Marius maakte vele duizenden rake tekeningen van wilde planten en dieren voor onder meer de Koninklijke Nederlandse Natuurhistorische Vereniging (KNNV), het Instituut voor Natuurbeschermingseducatie (IVN), Het Vogeljaar, het Wereld Natuur Fonds (WNF), Grasduinen, Gelders Landschap en Burgers Zoo. Hij deed dat met groot enthousiasme en gedrevenheid. Voor ideële natuurclubs werkte hij zonder enige vergoeding te verlangen. Een hoogtepunt in zijn oeuvre vormt het zeer geslaagde praktische biologieboek voor het onderwijs 'Zien en ontdekken', dat hij in de jaren zestig samen met Jan Nijkamp maakte. Hij was geïnteresseerd in allerhande natuuronderwerpen, maar zijn grootste liefde ging toch uit naar vogels.

Onderwijzer

Marius Johannes Christiaan Kolvoort werd op 31 januari 1907 geboren in Lochem, waar zijn vader toen onderwijzer was. Hij kreeg zijn interesse voor de natuur met de paplepel ingegoten. In de tuin was een volière met Goudvinken, Putters en Sijzen, en tijdens wandelingen over de Lochem-

se Berg en Landgoed Ampsen werd speciaal op vogels gelet.

De jonge Marius trad in de voetsporen van zijn vader. In 1926 kreeg hij zijn eerste aanstelling als onderwijzer in Lobith-Tolkamer. Via Oosterbeek kwam hij in 1932 in Arnhem terecht waar hij de rest van zijn leven zou blijven. Hij haalde de M.O.-acte tekenen en schilderen en gaf tot 1970 les aan de rijkskweekscholen in Arnhem en Apeldoorn. Niet alleen in tekenen, maar ook in kunstgeschiedenis en biologie.

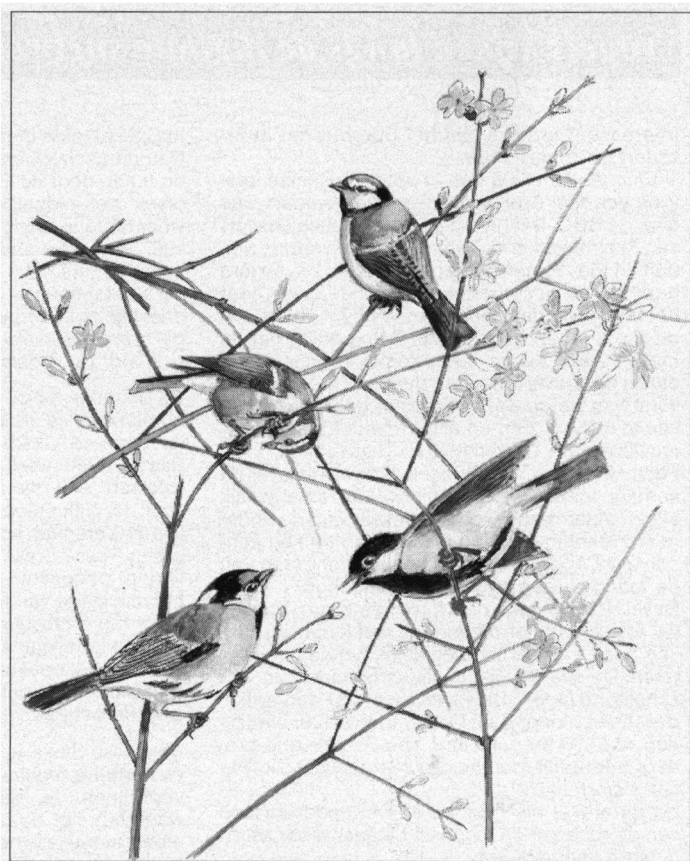
Natuurgids

In 1948 was Marius Kolvoort mede-oprichter van de Stichting Natuurbeschermingswacht Arnhem, de voorloper van de IVN-afdeling Arnhem. Hij werd docent en examinerator bij de natuurgidsencursussen en wist behalve biologische feiten ook allerlei anecdotes te vertellen en 'ezelsbruggetjes' te geven, waardoor de kennis beter bleef hangen. Van 1952 tot 1971 was hij bovendien voorzitter van de KNNV-afdeling Arnhem en in de jaren zeventig werd hij lid van de redactie van het TV-programma 'Ja, natuurlijk!'. Maar de grootste reikwijdte en invloed had en heeft zijn tekenwerk. Vooral daarvoor werd hij meermalen onderscheiden: in 1964 met de Heimans en Thijssen Prijs; in 1986 met de Merit of Conservation Award van het Wereld Natuur Fonds. Nog altijd sieren zijn illustraties vele afdelings tijdschriften van groene verenigingen. Ook de zojuist verschenen jubileumuitgave van IVN-Arnhem 'Arnhem verrassend groen' met 23 wandelingen door Arnhemse parken en landgoederen is postuum verlucht met zijn pentekeningen.

Op stap met Marius Kolvoort bij Lexkesveer, 14 maart 1995.
Foto: Koos Dansen.

Deze kleurentekening maakte Marius Kolvoort op negentigjarige leeftijd in maart 1996 van mezen in een bloeiende Forsythia.
Collectie: Koos Dansen.

Ouderdom

De hoge ouderdom kwam met gebreken. Om verder van huis te komen dan het dagelijkse rondje door de vlakbij gelegen Burgers Zoo, werd Marius steeds meer afhankelijk van familie, vrienden en kennissen. Tot voor kort kon hij vanuit de auto door de verrekijker turend geweldig genieten van vogeltochten langs de grote rivieren, waarbij groepen ganzen, zwanen, eenden en Aalscholvers in het vizier kwamen. Tijdens zo'n tocht kwamen wij een keer in Zaltbommel terecht. Daar merkte Marius op: *'Hier is mijn vader ooit onderwijzer geweest.'* En na een korte stilte voegde hij eraan toe: *'Maar er is niemand meer die dat heeft meegemaakt; al zijn leerlingen zijn dood.'* Dit laatste klonk mij nogal schokkend in de oren en ik vroeg enigszins onthutst hoe dat kon. Marius antwoordde laconiek: *'Het is al meer dan honderd jaar geleden dat mijn vader hier voor de klas stond.'*

Dankbaarheid

De laatste tijd ging Marius fysiek en mentaal gestaag achteruit. Maar ofschoon zijn conditie en zijn geheugen hem meer en meer in de steek

lieten, bleef hij lange tijd tekenen. Daarbij was hij ervan overtuigd dat zijn tekenvaardigheid het enige was dat niet minder werd. Aanvankelijk was dat ook zo, maar uiteindelijk moest hij toch ook op dit terrein het nodige prijsgeven.

Marius Kolvoort is niet meer, maar zijn artistieke talent leeft voort in zijn kinderen en kleinkinderen. Velen van hen zijn net als hij gedreven met kunst en creatie bezig, zij het soms in een stijl die Marius op zijn oude dag niet meer helemaal begreep. Vooral zijn zoon Willem erfde ook zijn belangstelling voor de natuur en ontwikkelde zich tot de bekendste onderwaternatuurfotograaf van ons land.

Wij gedenken Marius Kolvoort in grote dankbaarheid voor het vele dat hij heeft gedaan voor de natuurbeleving en de natuurbescherming in ons land. Wij bewaren hem in onze herinnering als een beminlijk, geïnspireerd en gastvrij mens, gedreven voor de natuur en het natuurbehoud en altijd bereid om hiervoor de helpende hand te bieden.

■ Koos Dansen, Woudrichemstraat 131, 6844 GH Arnhem.